

Zlatá triga Británii

(čr): V pražském Paláci kultury skončil 7. ročník mezinárodní soutěžní přehlídky scénografie, kostýmní tvorby a divadelní architektury Pražské quadriennale 91. Nejvyšší ocenění — Zlatou trigu — získala již podruhé v historii Velká Británie. Zlatou medaili za scénografii udělila mezinárodní porota v tematické sekci, věnované letos Mozartovým operním inscenacím, expozici nazvané Mozart v USA. Národními expozicemi letos obsluly soutěž 33 státy, v netradičních prostorách podzemních garáží Paláce kultury vystavovali své práce žáci scénografických škol z 24 zemí. Připomenutím přehlídky současné světové scénografie budou až do konce srpna výstavy loutek a návrhů scén od našich předních loutkářských výtvarníků instalované v galerii pod hradem Kost, v Oblastní galerii v Liberci a v muzeu v Jílovém u Prahy.

Sedmé Pražské quadriennale jevištního výtvarnictví a divadelní architektury probíhalo v Praze od 10. do 30. 6. 1991. Mezinárodní porota ocenila Zlatou trigou expozici Velké Británie, zlatá medaile v soutěži scénografické a kostýmní tvorby připadla Mirjam Grote Gansey z Nizozemí, v tematické sekci (inscenace oper W. A. Mozarta) Janu Vančurovi z ČSFR a expozici USA, v sekci divadelní architektury projektům z Řecka a Francie; dále Lyly uděleny 3 stříbrné medaile a 6 čestných uznání.

Velkorysá konfrontace scénického výtvarnictví otevírá v plném světle věčnou propast mezi statickým výstavním exponátem a dynamickým procesem, jakým je divadlo. Scénický živel se skrze výtvarné a výstavnické ozvláštňování s postupem let přece jen do prostor PQ probojoval. Vítězná expozice PQ 1987 (USA) prováděla návštěvníky autentickým prostředím scénografických ateliérů, jejichž výtvarné produkty se ztrácely v hlubokém stínu barnumského designu. Ocenění expozice SRN (PQ 1983) vytvořila na své vymezené ploše svého druhu scénické prostředí, v němž se

kém stínu barnumského designu. Ocenění expozice SRN (PQ 1983) vytvořila na své vymezené ploše svého druhu scénické prostředí, v němž se

ČSSR jako RAKEV

návštěvník výstavy pohyboval jako aktér i jako divák; tehdy však výstavnická atrakce volně replikovala scénografii konkrétní inscenace. Také PQ 1991 přineslo obdobné pokusy. Finská expozice, věnovaná pouze výtvarnici Tiině Makkonen, parafrázovala v potměšilých zákoutích, jejichž stěny obrůstaly poněkud morbidním mechorostem dožilých předmětů,

scénický svět, v němž psychologie otevírá ventily mystice a džinům symbolů. V polské expozici (rovněž potměšilé) návštěvník šlapal po průhledném »ledu«, pod nímž ustrnulý sinálé postavy od Leszka Madzika. O svébytný výtvarně-scénický účinek usilovaly nejmarkantnější expozice československá a sovětská. Obě vyrůstaly z prožitku pohnutého dějinného happeningu. Zatímco černá prostorná rakev ČSFR (symbolizovala ovšem obdobi ČSSR) poklidně ukryvala pod svými křídly pečlivě i ledabyle, vábně i nevábně provedené makety, jakési malé bizarní hračky tiše snící svůj sen ve velké díře, a otevírala skrze prosklenou stěnu ironicky exkluzivní pohled na Hradčany, které nám zatím ještě nikdo nezbořil ani neprodal, se-bemrskácká expozice sovětská demonstrovala přelomový okamžik, kdy se papundeklové mrakodrapy a obří lidé hroutí ani ne tak pod poryvem imaginárního větru, jako pod tíhou své podvodné podstaty. Žádná

z jmenovaných expozic nebyla oceněna.

Současně se »scénickými« pokusy se tříbí, vyhraňují, kultivují, ale i tříští a hybridizují kombinace »klasických« prostředků prezentace (návrh, maketa, fotografie, video). Právě ty při letošním udělení cen porota upřednostnila. Ani »konzervativci« nezůstávají jen u strohého způsobu dokumentace. Vítězní Britové postavili své již tradičně perfektní makety na plechové popelnice; jako by se zdvořilým žertem omlouvali za svou nezdolnou estetizovanou solidnost. Němci nás postavili před groteskně tragické postavy Schillerových Loupežníků na fotografiích v životní velikosti.

Sympatie a zájem o příklon k tradicím a k estetice »krásného« můžeme spatřovat rovněž v ocenění neoromantických návrhů Jana Vančury a muzeálně historizujících kostýmů Italky Very Marzotové (stříbrná medaile).

MARIE BÍLKOVÁ

Občasné' deuk 2/4.